

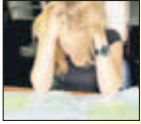
AD Wikènt INHOUDSOPGAVE

Marion Pauw:
een wereldse
vrouw

pagina 14+15

**Eén op de drie jonge
vrouwen
heeft
schulden**

pagina 16

**Rij-impressie Renault
Captur**

pagina
17

**Curaçao Gay Pride
moet taboes
doorbreken**

pagina 18+19

Samsung smartwatch

pagina
20

**Nieuwe Sony virtual
reality
bril**

pagina 21

Puzzels, Tooby, strip

pagina 22

**iPhone-event op 10
september**

pagina 23

**'Google autonoom
navigerende auto'**

pagina 23

IT-column pagina 23

**'Man Khloé
Kardashian
verslaafd'**

pagina 24

WARWARÚ

Het leven is
een tolgeweg.

MARTIE GINGER

AD Wikènt is een wekelijkse
uitgave van ABCourant NV
en wordt als bijlage van de
zaterdageditie van het
Antilliaans Dagblad verspreid.

ABCourant NV
Prof. Kernkampweg z/n
Willemstad, Tel. 7472200

Marion Pauw:

De thriller 'Daglicht' uit 2008 staat opnieuw in de belangstelling. Binnen een maand trok de gelijknamige verfilming al meer dan 200.000 bezoekers. Marion Pauw, schrijfster van 'Daglicht', woont een groot deel van het jaar op Aruba en is evenals haar fans benieuwd wanneer de film op het eiland draait. Maar dit is slechts het begin van haar grote droom.

Door Christel Cosijn en
Richelle van den Dungen Gronovius

Op de groenten- en fruitafdeling van een Arubaanse supermarkt staat een tenge-re blonde vrouw. Ze is in gedachten verzonken. Haar gezicht heeft een verrassende, soort van onopvallende, schoonheid. Haar kleding verradert een bezoek aan de sportschool. Met haar intelligente maar meisjesachtige uitstraling zou ze nieuwslezeres kunnen zijn of fotomodel. Of zelfs een hotshot binnen de Caribische jetsset, die overdag langs het strand jogt en 's avonds uitgelezen maaltijden voor haar gasten op tafel zet, nonchalant complimentjes weg-wuivend met flonkerend beringde vingers. Een onberingde hand zweeft over de groente, aarzelend tussen Hollandse of lokale komkommers. Voorover-buigend ruikt ze even aan een bos koriander voordat ze geroutineerd in een aantal tomaten knijpt. Zou ze kok zijn? Per slot van rekening staan tegenwoor-dig ook veel vrouwen commercieel in pannen te roeren. Het is

Cover van 'De wilden'.

moelijk deze dame te doorgronden. Ze zou van alles kunnen zijn. Behalve moeder van twee kinderen die bij het snijden van de groenten voor de avondmaaltijd zich bewust is van de moorden die ze met het scherpe keukenmes kan plegen.

Thrillerschrijfster Marion Pauw (1973) schreef een boek dat in 2012 menig lezer zelf naar het keukenmes deed grijpen,

maar dat was het kookboek 'Zonde & Berouw'. Volgens Marion mogen we genieten van de rijkdom aan voedingsmiddelen en smaken die ons omringen. Ze gelooft zelfs in ongestrafte gastronomische uitpattingen, mits deze worden gecompenseerd met sobere maaltijden. Balans is de sleutel.

Marion is een eilandkind en al verblijft ze er bijzonder graag, de

ABC-eilanden zijn niet haar eerste thuis. Tasmanië, een eiland onder Australië en anderhalf keer zo groot als Nederland, was het decor van haar eerste levensjaren. Mogelijk trekt de natuur haar daarom nog steeds enorm. Haar vader was er chemisch analist bij een bierbrouwerij terwijl haar humoristische moeder zich ontfermde over hun vier dochters. Marion heeft haar analytische, humoristische kijk op de dingen des levens beslist niet van vreemden. Vanaf haar zesde groeit ze op in Nederland. Na de middelbare school kapt ze al snel met haar studie Communicatie en zet haar aangeboren schrijftalent om in reclameteksten. Het druilerige Hollandse weer doet haar uiteindelijk solliciteren bij een reclamebureau op Curaçao. Maar als tekstschrijver gruwelt ze van haar eigen reclameteksten die, nadat twintig anderen zich ermee hebben bemoeid, onherkenbaar zijn geworden. Omdat ze het schrijven niet kan laten, besluit ze iets te proberen wat alleen van haar is; een roman. Ze geniet er zo van om haar fantasie te gebruiken dat ze het ene na het andere boek schrijft. In 2005 wordt 'Villa Serena' uitgebracht, opgevolgd in 2006 door 'Drift', in 2008 liggen er stapels met 'Daglicht' in de boekwinkels, gevolgd door 'Zondaarskind' in 2009, 'Jetsset' in 2010, 'Gulzig'

Marion Pauw

FOTO CORNE VAN DER STELT

Research voor 'De Wilden' in Panama.

een wereldse vrouw

in 2012 en 'De Wilden' in 2013. De basisstructuur die ze gebruikte voor haar reclameteksten komt haar goed van pas: „Elke tekst bestaat immers uit 3 delen: een begin, een midden en een eind. Of een tekst kort is of lang, is niet belangrijk. Bij een lange tekst, zoals een manuscript, moet je wel eerst een geraamte maken waaraan je later het vlees kunt ophangen.” Een typische Pauwmetafoor.

Geïnspireerd door de moord op Natalee Holloway schrijft ze 'Drift'. Een zeer toegankelijke thriller waarin de schrijfster zelf ook steeds meer op drift komt en diverse personages opvoert die dankzij rake profielschetsen toch met gemak uit elkaar zijn te houden. Haar schrijfstijl is luchtig en humoristisch. Een ongewone stijl voor thrillers, maar een combinatie die werkt en waarvan ze deze zelf ook waardeert bij haar collega's. Zo is een serie met een doorgedraaide drugs-makende-en-dealende professor haar favoriet. Een Amerikaanse serie. Dat is niet verwonderlijk want Amerika trekt haar. Marion stoomt ambitieus door en legt de lat systematisch telkens wat hoger. Ze interviewt vrouwen voor het 35+ blad FAB en doet mee aan de tv-serie Wie is de Mol? Helaas blaast ze na één aflevering weer de aftocht. Regelmatig wordt ze zelf geïnterviewd en kan fel van leer trekken als achteraf blijkt dat haar woorden zijn verdraaid. Ze leest veel en het liefst alles door elkaar. Zo was ze jarenlang fan van John Irving. Behalve naar thrillers grijpt ze ook naar schrijfboeken, want naast haar leeshonger is er een constante honger om te groeien. 'Daglicht'

Panama Embera-indianen.

is een thriller waarin ze haar eigen stem heeft gevonden, maar over de vraag of het boek al dan niet als literatuur kan worden gezien is ze kort. „Een boek moet boeiend en leesbaar zijn, daardoor ontspant het. Vrouwen van deze tijd komen niet snel toe aan zware kost want als hun multi dagtaak erop zit, willen ze niet meer te diep hoeven nadenken. Tegenwoordig lijken vooral moeilijk geschreven boeken literatuur.” Maar het kan haar fans niet zijn ontgaan dat het niveau van 'Daglicht' beduidend hoger ligt dan 'Drift'. De gelijknamige verfilming is een groot succes, al eindigt het verhaal anders dan in de roman. Mogelijk omdat Marion de neiging heeft haar verha-

len een Amerikaans einde te geven: eind goed al goed. Ook de plot is vergeleken met het boek veel ingewikkelder en sterker uitgewerkt. En er hangen geen losse draadjes meer te bungelen. Met losse draden worden onuitgewerkte zaken bedoeld die de lezer op een verkeerd denkspoor kunnen zetten. Zo steelt in 'Drift' de kleptomane Jill een Fabergé-egg van een van haar kennissen. Pagina's later rolt het in haar eigen appartement onder een kast. En daar ligt het nog steeds, als een tikkende bom die nooit af zal gaan. Als schrijver moet je steeds in de huid van je lezers kruipen om te controleren en voorkomen dat je ze op een dwaalspoor brengt. „Maar”, zo

stelt Marion lachend, „van fouten kun je alleen maar leren.” 'Daglicht' is het bewijs dat ze de daad bij het woord voegt. In deze thriller gaat het om een dubbele moord die in het verleden is gepleegd. Advocate Iris wil de waarheid boven tafel krijgen. Ze komt in contact met de autistische Ray, die opdraait voor deze moord. Tijdens haar onderzoek komt Iris er achter dat ze een gezamenlijk stuk verleden hebben. Kenmerkend voor haar schrijfstijl zijn de levensechte personages die ze met een nonchalante pennenstreek creëert. De dialogen die ze hen laat voeren bevatten veel informatie, maar zijn zo subtiel opgebouwd dat je een stuk wijzer wordt zonder dat het aanvoelt als een informatiedouche.

Marion vertaalde en schreef teksten voor de populaire Nederlandse tv-serie 'Therapie'. In deze serie is per aflevering te zien hoe een psycholoog steeds een andere patiënt ontvangt die een specifiek probleem heeft. Marion schrijft realistische doch scherpe dialogen met een pen die ze graag in een potje Sardonische humor doopt. Meerdere verhaallijnen vlecht ze samen tot één verhaal.

Haar nieuwste boek is 'De Wilden'. Het gaat over een Westerse vrouw die verdwaalt in een Zuid-Amerikaans indianenreservaat. Uiteindelijk vraag je je als lezer af wat de echte jungle is; het indianenreservaat of de Westerse wereld. 'De Wilden' is deels fantasie en deels gebaseerd op haar eigen ervaringen in Panama, toen ze samen met dochter Nadja en zoon Jiri een paar weken bij de indianen verbleef. Sinds de overheid de indi-

anen hen de traditionele landbouw onmogelijk maakte door nieuwe regelgeving, delen ze te gen betaling graag hun hutten en tradities met gasten die belangstelling hebben voor hun levenswijze. De manier waarop deze stam zo kans ziet dicht bij zichzelf te blijven, heeft haar bewondering. Ze gebruikt in 'De Wilden' de jungle ook als metafoor voor het leven in de grote stad. Op het eerste gezicht een chaos zonder regels, maar naarmate je er langer vertoeft leer je hoe je je er staande kunt houden. Ze bekent dat ze zichzelf ook 'schuldig' maakt aan aanstellerig gedrag en absurde verleidingen die de Westerse beschaving biedt, maar geniet er evengoed van als die Westerse verleidingen plaats maken voor het primitieve leven in de natuur. Onder Westerse verleidingen valt ook het thema 'overspel' dat een rol speelt in onder andere 'Drift', 'Daglicht', 'Jetset' en 'De Wilden'. Beschrijvingen van seksuele episodes schuwt ze niet en ook verstoorde moeder-dochterrelaties weet zij treffend neer te zetten. In 'Daglicht' wil het contact tussen de advocate en haar ijzige moeder niet vlotten. In 'De Wilden' zijn de rollen omgedraaid. Moeder Nani verlangt hevig naar een betere band met haar puberdochter, maar Marion krijgt het juist tenenkrommend voor elkaar om de kloof die er al was tussen moeder en dochter te veranderen in een Grand Canyon. Ondanks dat 'De Wilden' niet in het thrillergenre valt, is de spanning er regelmatig om te snijden.

De grootste wens die Marion Pauw nu heeft is om door te breken in Amerika. „Live The American Dream!”, zegt ze met haar aanstekelijke lachje. „En dat moet je gewoon helemaal zelf doen. Het zit eigenlijk ook niet in mijn aard om geduldig naast de telefoon te gaan zitten wachten tot er iets gebeurt.” Terwijl Aruba wacht op de verfilming van 'Daglicht', wisselt Marion in hoog tempo van continent. Als ze niet op Aruba is, sluipt ze rond in de jungle van de New Yorkse uitgeefwereld, de letterlijke oerwouden van Zuid-Amerika of duikt onder in hartje Amsterdam. Ongeacht in welke jungle ze is; haar wil is wet. Stoïcijn schrijft ze door aan een volgend verhaal. Wordt het tijd om de Amerikaanse uitgever te gaan waarschuwen voor het tekenen van een contract met deze charmante schrijfster? Immers, in handen van Miss Pauw kan een alledaagse pen zomaar veranderen in een gruwelijk moordwapen.

www.marionpauw.nl

In New York.

FOTO'S ANTILLIAANS DAGBLAD